

Деякі залишкові явища гострої променевої хвороби у собак

Н. І. Керова, Є. Ю. Чеботарев, Л. Г. Толмачова

Відділ радіобіології Інституту фізіології ім. О. О. Богомольця АН УРСР, Київ

Відомості про період відновлення, про залишкові явища гострої променевої хвороби у людини і тварин досить суперечливі. Строки розвитку залишкових явищ точно визначити не вдається [6].

У тварин, які перенесли променеву хворобу, через два — чотири роки після опромінення спостерігались порушення в системі кровотворення, переважно в лейкопозі [1, 2, 4, 13, 15]; уповільнення зідання крові [3], підвищення артеріального тиску і артеріального тонусу [11], зниження функції щитовидної залози, порушення функції відтворювання, ослаблення реактивності, особливо з боку кровотворної системи [8], зниження активності холінестерази сироватки крові [7].

Водночас істотних ознак ураження ряду органів і тканин не виявлено. Так, не відзначено порушення шлунково-кишкового тракту, відносно стійко до впливу іонізуючої радіації виявилась цукорегулююча функція печінки [8], хоч протромбінуторювальна функція печінки, так само, як і зневідкладжуча функція її порушенні вже через шість місяців після опромінення [6]. За даними Диковенка [8], через чотири роки після гострої променевої хвороби функція печінки у мавп не порушена.

Як видно з наведених даних, залишкові явища гострої променевої хвороби вивчені зовсім недостатньо. Основною перешкодою для всебічного вивчення цього питання є відсутність систематичних комплексних спостережень, морфологічних, біохімічних, функціональних досліджень різних аспектів обміну речовин.

У цій статті ми намагалися прослідкувати за змінами деяких показників морфологічного складу периферичної крові, азотисто-білкового обміну, цукорегулюючої функції печінки як у динаміці променевої хвороби, так і у віддалені строки після опромінення тварин (через два-три роки).

Досліди провадились на 30 безпорідних собаках самця, вагою від 18 до 20 кг. Променеву хворобу у тварин викликали загальним рентгенівським опроміненням в дозі 600 р.

Опромінення здійснювали фільтрованими рентгенівськими променями на апараті РУМ-3 за таких умов: напруга 180 кВ, сила струму 15 мА, фільтри 0,5 мм Cu і 1 мм Al, відстань від анода до тулуба собаки 125 см, потужність дози 3,6 р/хв.

Після опромінення у собак розвивалась гостра променева хвороба з типовими її проявами.

Спостереження над опроміненими тваринами провадились у такі строки: до опромінення (вихідні показники), на 1, 4, 8, 12, 16, 20, 24, 30, 40, 50, 60, 90 доби. Через два-три роки провадились спостереження над тваринами, які вижили.

1. Зміни морфології крові. Аналізуючи однорізкі зміни у вмісті гемоглобіну при 108% у нормі 8 900 000) спостерігаються показники поступово через три місяці після опромінення зі зменшеними вихідними різко виражений анизоцитоз.

Максимально низькі зміни відмінної до 24 доби. Ретикулоцити були повні

з 30 доби кількістю

гаючи максимального зміни після чого вони наближаються до 30 доби. Протягом усього циклу коливання у кількості 50 добу після опромінення зменшується, а через три вижили, помітно перевищує нормі.

Зміни кольорового шалились в межах, близькі

РОЕ різко прискорюються

максимального показання

опромінення наставала

Максимально низькі

на 16 добу після опромінення

шому вони поступово зростають до вихідного рівня

В лейкоцитарні фракції еозинофілів, мононуклеарних

ядерних нейтрофілів (з'являється)

Кількість еозинофілів

клітин при 1068 у нормі

до 30 доби. Навіть че-

ніжче вихідного рівня,

цитарної формулі, вже

ні нейтрофілів — на 50

ядерні нейтрофілів і лімо-

У розпалі променевої

в'язких клітин: мононуклеарні

сегментовані гіантські

Незважаючи на ви-

казників, переважно, че-

зміненія деякі порушені

лого часу. Це стосується

віддалені строки після

[1—3, 13, 15]. За дані

являються у відсутності

Еневої хвороби у собак

Г. Толмачова

Богомольця АН УРСР, Київ

залишкові явища гострої осини суперечливі. Строки не вдається [6].
робу, через два — чотири зення в системі кровотво-
рів; уповільнення зісдання артеріального тонусу [11],
ення функції відтворюван-
ня кровотворної системи
тка крові [7].

органів і тканин не виводо-кишкового тракту, від- виявилась цукрогергулюючо-оруальна функція печінки, порушено вже через шість місяців [8], через чотири функція печінки у мавп не

явища гострої променесною перешкодою для ініціє систематичних комікічних, функціональних

ти за змінами деяких по-
ної крові, азотисто-білко-
вих як у динаміці промене-
промінення тварин (через

собаках самцях, вагою
ні викликали загальним

рентгенівськими променями 180 кв., сила струму від анода до тулуба со-

остра променева хвороба
ами провадились у такі
на 1, 4, 8, 12, 16, 20, 24,
овадились спостереження

Результати досліджень

1. Зміни морфологічного складу периферичної крові. Аналізуючи одержані дані (табл. 1), можна відзначити, що різкі зміни у вмісті гемоглобіну та кількості еритроцитів настають вже з першої доби, максимально низькі показники (55 і 53% для гемоглобіну при 108% у нормі і 4 000 000 еритроцитів при вихідній кількості 8 900 000) спостерігаються в період 24–30 діб. У дальші строки обидва показники поступово підвищуються, досягаючи вихідних величин через три місяці після опромінення, а через два і три роки навіть деяко перевищуючи вихідний рівень. На висоті розвитку анемії відзначається різке виражені аніозитос, анізохромія, поява нормобластів.

різко виражені аніозитоз, азіхромія, появя нормобластів.

Максимально низький вміст ретікулоцитів спостерігається в період з першої до 24 доби після опромінення, причому, в період 4—8 діб ретікулонормоз були повністю відсутні.

З 30 доби кількість ретикулоцитів поступово збільшується, досягаючи максимального значення (22% проти 3% у нормі) на 50 добу, після чого налаштовується до попередніх показників.

після чого вона наближалась до вихідних показників.

З першої доби після опромінення збільшується кількість тромбоцитів. Протягом усього періоду дослідження відзначалися хвилеподібні коливання у кількості тромбоцитів з максимальним показником на 50 добу після опромінення. На 60 добу кількість тромбоцитів нормалізується, а через три роки після опромінення в крові тварин, які вижили, помітно перевищує вихідний рівень (506 000 проти 224 000 у нормі).

Зміни кольорового показника протягом усього дослідження залишались в межах, близьких до вихідних ($0,61 - 0,67$ проти $0,66$ у нормі).

РОЕ різко прискорювалася з 15 до після опромінення, досягаючи максимального показника (61 мм/год на 24 добу). До 50 діб після опромінення наставала нормалізація РОЕ.

Максимально низькі показники кількості лейкоцитів відзначалися на 16 добу після опромінення (900 при 9000 лейкоцитів): в даль-

на 10 доз після опромінення (900 при 9000 до опромінення); в дальшому вони поступово нормалізуються, а до двох років перевищують вихідну величину на 43%. До трьох років кількість лейкоцитів повертатися до вихідного рівня.

Кількість еозинофілів досягає мінімальних значень (три—дєсять

Кількість еозинофілів досягає мінімальних значень (три—дев'ять клітин при 1068 у нормі) у період розпалу променової хвороби, з 12 до 30 доби. Навіть через три роки кількість еозинофілів залишалась нижче вихідного рівня. Проте, інші показники, які входять до лейкоцитарної формулі, вже нормалізуються до цього строку: паличковидні нейтрофіли — на 50 добу, моноцити — через три місяці, сегментоядерні нейтрофіли і лімофоцити через два роки.

У розпалі променевої хвороби спостерігаються якісні зміни кров'яних клітин: мононуклеари з вакуолізованою протоплазмою, гіпер-сегментовані гіантські нейтрофіли тощо.

Незважаючи на видиму нормалізацію деяких досліджуваних показників, переважно, червоної крові, до двох-трьох років після опромінення деякі порушення кровотворення зберігаються протягом тривалого часу. Це стосується, передусім, лейкопеозу, порушення якого у віддалені строки після опромінення відзначений іншими дослідниками [1—3, 13, 15]. За даними цих дослідників, порушення лейкопеозу проявляється у вільності нормалізації кількості лейкоцитів і тімфом

Таблиця 1

Морфологічний склад периферинної крові собак, опромінених дозою 600 р

Показник	Норма	Доби												Роки			
		1	4	8	12	16	20	24	30	40	50	60	9	2	3		
Гематобін (в %)	108,3— —18,0	106,3— —17,4	106— —16,9	95,8— —16	88,8— —14,8	82,2— —13,6	54,8— —9,1	52,9— —8,8	66,2— —11	74,8— —10,3	94,2— —12,5	100— —15,7	106— —16,7	117,9— —17,7	106— —19,6		
Еритроцити	8902000	8380000	8006000	6190000	6920000	5970000	4520000	4030000	3830000	4990000	5740000	6840000	7840000	9073000	9560000		
Кольоровий показник	0,66	0,64	0,61	0,67	0,64	0,67	0,61	0,64	0,80	0,61	0,63	0,67	0,6	0,58	0,62		
Тромбоцити (в тис.)	224	342	250	151	126	119	80	122	82	55	195	208	338	228	506		
Ретикулоцити	3	1	0	0	1	1	1	4	15	22	8	6	4	5			
РОЕ	1	2	3	8	15	49	50	61	49	17	2	1	2	1	
Лейкоцити	...	9280	6900	2530	1680	1030	870	980	1730	2160	4760	6230	6600	6700	13360	10250	
Юні	...	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Палінкоглобін	389	440	71	109	32	80	79	208	208	328	398	302	301	1389	253		
Сегментоядерні	5074	4901	1778	747	373	201	401	1004	1204	3185	4278	4290	3974	8163	6259		
Еозинофіли	...	1068	410	255	179	24	3	10	6	4	324	152	725	881	351	609	
Базофіли	...	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Монакіти	...	781	336	94	82	36	30	35	187	152	352	610	485	875	1456	410	
Лімфоцити	1897	813	329	563	565	455	325	592	571	792	798	666	1972	2569			
Клітини Торка	...	29	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	29			
Палінкодерні з базофільною протоплазмою	39	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	

тів протягом кількох місяців 600 р (8—12 місяців); у змінених форм лейкоцитів життя, дещо знижується і знову з 14 до 22 місяця після

Як видно з одержаних тів і лімфоцитів спостерігається зниження триває в місяці через два роки після опромінення кількості лейкоцитів та воно роки кількість лейкоцитів зростає різке зменшення кількості навіть через три роки.

Слід відзначити стійкі трьох років); кількість гемоцитів нормалізується три роки після опромінення боситів і ретикулоцитів десь

2. Білковий і азотообробний радіації на організм обміну, характерним проявом яких є зіпсовані зруйовані зі сечею загальні вихідні основи, амінокислоти, креатинин.

Паралельно в крові після опромінення виявлено в окремих його компонентах (також і креатиніну).

Зміни у вмісті білокових зменшенні кількості альбумінів фракцій, переважно в периметрі на тваринах, та змінами дозами радіації [9] собак в динаміці променевого опромінення тварин виявлені загального азоту в крові, посилене виведенням азоту [16]. В міру розпаду альбумінів у сироватці відбувається.

Значний інтерес становить якість перенеслих гемоцитів через два-три роки після опромінення.

Одержані результати міру розвитку гострих проявів після опромінення, зменшується (від 9520 до 4000). Починаючи з 17—20 днів після опромінення.

Повна нормалізація

і три роки після опромінення.

Для змін залишкового

значення, починаючи з першого показником на восьму

день після опромінення.

тів протягом кількох місяців після опромінення собак в дозах 400 і 600 р (8–12 місяців); у появі навіть у період клінічного видужання змінених форм лейкотіцитів. Їх вміст залишається високим до кінця життя, дещо знижуючись протягом перших 12 місяців і підвищуючись знову з 14 до 22 місяця після опромінення.

Як видно з одержаних нами даних, зменшення кількості лейкоцитів і лімфоцитів спостерігається вже з першої доби після опромінення, і це зниження триває в міру прогресування променової хвороби. Але через два роки після опромінення ми спостерігали вже збільшення кількості лейкоцитів та нормалізацію кількості лімфоцитів. Через три роки кількість лейкоцитів перебувала в межах вихідних показників, а кількість лімфоцитів помітно перевищувала вихідний рівень. Дуже позакове різке зменшення кількості еозинофілів та відсутність їх відновлення навіть через три роки після опромінення.

Слід відзначити стійку і тривалу нормалізацію еритропоезу (до трьох років); кількість гемоглобіну, еритроцитів, тромбоцитів і ретикулоцитів нормалізується до трьох місяців після опромінення. Через три роки після опромінення кількість гемоглобіну, еритроцитів, тромбоцитів і ретикулоцитів дещо перевищує вихідні показники.

2. Білковий і азотистий обмін. Відомо, що дія іонізуючої радіації на організм викликає ряд порушень азотисто-білкового обміну, характерним проявом яких є стан негативного азотистого балансу з відповідними зрушеннями азотистих фракцій: підвищеннем виділення із сечею загального азоту, сечовини, сечової кислоти, пуринових основ, аміноциклот, креатину і креатиніну [6, 9, 10, 14].

Паралельно в крові помітно збільшується вміст залишкового азоту та окремих його компонентів (сечовини, аміаку, аміоніклюту, креатину і креатиніну).

Значний інтерес становить вивчення азотисто-білкового обміну у собак, які перенесли гостру променеву хворобу, у віддалені строки, через два-три роки після опромінення.

Одержані результати наведені в табл. 2, 3. Як видно з табл. 2, в міру розвитку гострої променевої хвороби, починаючи вже з першої доби після опромінення, кількість загального азоту крові поступово зменшується (від 9520 до 6070 мг\% на 12 добу і 6533 мг\% на 17 добу). Починаючи з 17—20 доби вміст загального азоту крові дещо знижений щодо вихідних показників.

Повна нормалізація виявлена при обслідуванні тварин через два і три роки після опромінення.

Для змін залишкового азоту крові характерно поступове підвищення, починаючи з першої доби після опромінення, з максимальним показником на восьму добу після опромінення (86,6 при 29,7 мг% до опромінення).

Таблиця 2
Зміни азотистого обміну (в мг%) в крові та сечі собак, опромінених дозою 600 р

Показники	Кількість собак	Доза опромінення	Доби												Роки
			1	4	8	12	16	20	24	30	40	50	60	90	
Загальний азот крові	Уран	9650	9000	6900	5750	6600	7000	6800	7400	7800	8100	8200	8800	9200	9500
	Султан	9200	7400	6200	6600	5200	6000	6600	7100	6900	7400	7800	8000	8800	9200
	Ложматий	9700	8100	7700	7100	6400	6600	7200	7000	7200	7800	7600	8000	8800	9600
Залишковий азот крові	Середні дані	9520	8170	6933	6483	6070	6533	6870	7166	7300	7766	7866	8270	8533	9070
	Уран	38	50	72	80	66	52	60	60	40	32	36	48	48	40
	Султан	25	62	74	68	64	60	66	58	52	52	48	48	40	32
Загальний азот сечі	Середні дані	29,7	64	82	86,6	83	77,3	71,3	59,3	55,3	45,3	44	44	41,3	34
	Уран	9,14	11,9	12,9	13,5	14,9	10,8	—	7,82	14,14	12,7	10,6	7,8	9,44	10,2
	Султан	7,55	10,4	14,2	13,8	14,4	14,2	11,6	15,6	18,4	15,4	13,7	13,4	10,4	8,8
Залишковий азот сечі	Середні дані	8,25	11,28	13,29	13,65	13,99	13,5	12,4	11,7	14,3	12,98	11,85	10,46	11,2	10,0
	Уран	8,69	11,6	12,04	10,9	13,7	10,7	—	7,4	14,14	11,6	11,06	7,54	9,94	9,07
	Султан	7,4	8,6	11,3	10,4	11,8	13,8	10,12	13,4	17,6	14,7	11,2	11,8	12,4	8,0
Залишковий азот сечі	Середні дані	7,6	8,8	10,4	11,4	11,6	13,2	13,0	10,4	10,12	10,4	10,8	10,12	9,5	8,4
	Уран	7,6	8,8	10,4	11,4	11,6	13,2	13,0	10,4	10,12	10,4	10,8	10,12	9,5	8,4
	Ложматий	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Протягом усього дослідження підвищеною щодобується навіть у період роки вміст залишкового азоту (34 і 32 мг%).

Доби	Склад білків сироватки	
	Альбумін (в %)	Інші
Норма	3,6	1,1
1	3,8	1,1
4	3,7	0,9
8	3,2	1,3
12	3,2	1,3
16	2,9	1,5
20	2,6	1,3
24	2,6	1,3
30	2,8	1,4
40	3,1	1,0
50	3,2	1,1
60	3,5	1,1
3 міс.	3,3	1,1

Зміни загального і залізного паралелізму. Вміст розвитку променевої хвороби рід в четвертій—десятій діапазонів залишкового азоту в сечі підвищується.

Проте, в період 30—40 діб азотистих фракцій із сечею зменшуються. Але і на 90 діб вони нормалізуються.

Занесення змін азоту собак з одержаними рентгеневими динамічними променевими хворобами відмінною тривалістю і три роки, видимо, посилюється, що відхилення від загального і залишкового змінення вказує на відсутність фракцій сечі із змінами.

Результати дослідження вказані в табл. 3. Як видно, вже з перших діб після значимими відхиленнями змін сечі після опромінення.

Кількість альбуміну збільшується. У дальніх слідок збільшення високомолекулярних фракцій. Вміст γ -глобулінів, досягає після опромінення.

Вміст α_1 - і β -глобулінів згодом, поступово відповідає

		Лихоманій																
		Середні	дні	7,55	10,4	14,2	13,8	13,9	10,8	11,6	7,82	14,14	12,7	10,6	7,8	10,2	9,44	10,2
				8,00	11,4	12,8	13,8	12,6	14,2	13,2	15,6	16,4	15,4	13,7	13,4	13,6	10,4	8,2
Залишковий азот сечі		Середні	дні	8,25	11,25	13,29	13,65	13,99	13,5	12,4	11,7	14,3	12,98	11,85	10,46	11,2	10,0	9,07
Уран				8,69	11,6	12,04	10,9	13,7	10,7	14,1	7,4	14,14	11,6	11,06	7,54	9,94	9,39	9,88
Судан				7,4	11,3	10,4	11,8	13,8	10,12	13,4	17,6	14,7	11,2	11,8	12,4	10,2	8,0	
Лихоманій				7,6	8,8	10,4	11,4	11,6	13,2	13,0	10,4	10,12	10,4	10,8	10,12	9,5	9,1	8,4
Середні		дні	...	7,89	9,67	11,25	10,9	12,4	12,6	11,56	10,39	13,95	11,89	11,02	9,82	10,61	9,54	8,76

Протягом усього дослідження кількість залишкового азоту залишається підвищеною щодо вихідних показників; нормалізації не відбувається навіть у період 60—90 діб (44 і 41 мг%). Через два і три роки вміст залишкового азоту в крові відповідає вихідній кількості (34 і 32 мг%).

Таблиця 3

Склад білків сироватки крові собак, опромінених дозою 600 р

Доби	Альбумін (% %)	Глобуліни (% %)			Загальний білок (% %)	Альбуміно-глобуліновий коефіцієнт
		α	β	γ		
Норма	3,6	1,1	1,4	1,0	7,13	1,03
1	3,8	1,1	1,6	0,8	7,31	1,08
4	3,7	0,9	1,4	0,8	6,83	1,19
8	3,2	1,3	1,4	0,8	6,68	0,91
12	3,2	1,2	1,5	0,8	6,72	0,91
16	2,9	1,9	1,8	0,7	7,30	0,66
20	2,6	1,5	1,5	0,9	6,46	0,66
24	2,6	1,5	1,6	0,8	6,64	0,66
30	2,8	1,5	1,7	0,9	6,88	0,67
40	3,1	1,0	1,4	0,9	6,37	0,94
50	3,2	1,1	1,5	0,9	6,70	0,91
60	3,5	1,1	1,5	0,8	6,88	1,03
3 міс.	3,3	1,1	1,4	0,4	6,16	1,14

Зміни загального і залишкового азоту сечі характеризуються певним паралелізмом. Вміст обох фракцій поступово підвищується в міру розвитку променевої хвороби, досягаючи максимальної величини у період четвертої—десятої діб. На 16—21 добу виведення загального і залишкового азоту в сечі помітно знижується майже до вихідного рівня.

Проте, в період 30—40 доби виявляється посилення виведення обох азотистих фракцій із сечею, згодом обидва показники поступово нормалізуються. Але і на 90 добу після опромінення і через два і три роки повної нормалізації цих показників не спостерігається.

Зіставлення змін азотистих фракцій крові та сечі обслідуваних собак з одержаними раніше даними [16] щодо змін цих фракцій в динаміці променевої хвороби вказує на їх збіг. Відсутність повної нормалізації по виведенню загального і залишкового азоту сечі через два і три роки, видимо, пояснюється індивідуальними розкидами даних, тому що відхилення від вихідних показників невеликі, а нормалізація загального і залишкового азоту крові через два і три роки після опромінення вказує на відсутність зв'язку підвищеного виведення азотистих фракцій сечі із змінами загального і залишкового азоту крові.

Результати дослідження білків сироватки крові в динаміці наведені в табл. 3. Як видно з таблиці, вміст загального білка знижується вже з перших діб після опромінення і залишається на цьому рівні з незначними відхиленнями в бік збільшення або зменшення до трох місяців після опромінення.

Кількість альбумінів на першу—четверту добу після опромінення збільшувалась. У даліші строки кількість альбумінів зменшилась внаслідок збільшення високомолекулярних фракцій, переважно α- і β-глобулінів. Вміст γ-глобулінів коливався протягом усіх періодів променевої хвороби, досягаючи мінімальних показників через три місяці після опромінення.

Вміст α- і β-глобулінових фракцій знижувався на четверту добу. Згодом, поступово відновлюючись, кількість α-глобулінів досягала

максимальних показників на 16 добу після опромінення; на 40 добу кількість α -глобулінів нормалізувалась.

Стійке підвищення вмісту β -глобулінів спостерігалось на 16—30 доби після опромінення. Поступово знижуючись у дальші строки, кількість β -глобулінів протягом кількох днів залишалась вище вихідних показників.

Відповідно до зміни альбумінових і глобулінових фракцій змінюється також і альбуміно-глобуліновий коефіцієнт, який досягає максимального значення на четверту добу після опромінення (1,19 при 1,03 у нормі). Нормалізація альбуміно-глобулінового коефіцієнта спостерігалась на 60 добу після опромінення.

Зіставлення змін азотистих фракцій крові та сечі із змінами складу білкових фракцій сироватки крові в динаміці променевої хвороби підтверджує одержані раніше дані про розвиток в опроміненому організмі гіопротеїнемії та про значне порушення білковоутворювальної функції печінки в міру прогресування променевої хвороби.

Водночас показано, що через два і три роки після опромінення істотних відхилень досліджені показників від вихідних не виявлено.

Цукорегулююча функція печінки. Виходячи з того, що під впливом іонізуючої радіації змінюється концентрація цукру в кріві опромінених тварин, ми вивчали методом цукрового навантаження цукорегулюючу функцію печінки у собак, які пережили гостру променеву хворобу.

Піддослідним собакам у дні досліджень вводили глюкозу з розрахунком 1,5 г/кг. Результати досліджень представлені в табл. 4. Аналіз одержаних даних дозволяє виявити спільні для всіх піддослідних тварин особливості. Розвиток гострої променевої хвороби супроводжується посиленням гіперглікемії з максимумом її на 20 добу, потім рівень цукру повільно повертається до вихідних показників.

Таблиця 4
Зміни цукрових кривих у собак, опромінених дозою 600 р при цукровому навантаженні (в %) після опромінення

Умови досліду	Кличка собаки	До опромінення	Доби						Роки	
			4	8	20	30	60	90	2	3
Через 15 діб	Султан	69	70	96	124	92	89	94	83	92
	Уран	68	—	88	120	90	94	86	77	70
	Лохматий	72	88	120	138	94	112	99	101	87
Через 30 діб	Султан	77	81	102	138	114	108	107	81	108
	Уран	76	—	106	148	124	126	90	84	118
	Лохматий	112	116	153	156	118	124	118	98	103
Через 1 рік	Султан	94	120	126	162	105	110	106	85	116
	Уран	124	—	106	134	120	118	88	91	124
	Лохматий	107	135	126	168	104	131	102	104	114
Через 2 роки	Султан	72	117	123	144	108	101	90	114	98
	Уран	85	—	136	120	120	98	110	77	96
	Лохматий	101	118	—	142	111	122	102	126	99
Через 2 роки 30 діб	Султан	82	85	117	125	96	97	84	116	98
	Уран	77	—	—	116	112	90	84	95	88
	Лохматий	96	90	—	128	98	118	90	119	83
	Султан	78	81	99	95	95	84	80	91	90
	Уран	68	—	—	120	96	90	84	63	74
	Лохматий	87	87	—	119	96	110	94	108	90

У всіх піддослідних се-
чення спостерігались типи
сту цукру через 30 хв і ві-
строки.

В динаміці променево-
сту цукру в крові, із змі-
строхи. Найбільше підви-
ження після цукрового в
30, 60, 90 доби атипові
перглікемії у ранні строках
неному зменшенні вмісту

Отже, можна зробити
цукрового навантаження
та уповільненому відновл-
ників.

Обговорюємо

Одержані результати
вивчення гематологічних, біо-
хіміческих показників.

При вивченні гемопо-
вихідного рівня відбуває-
тися еритроцитів відновлюю-
лоцитів — через два роки
казники перевищують ви-
філії і лімфоцитів відно-
сьно до трьома роками після опре-
мінення [1, 2, 3, 13, 15].

Як відзначає Антоні-
бак, опроміненіх у-пром-
енів до трьох місяців після опре-
мінення перенесли гостру променеву
хворобу, відому з кількох місяців;

кількість лейкоцитів у таких
Усачова [15] спосте-
рівала зростання лейкоцитів
12—18 місяців; за наші
даними опромінення.

Слід відзначити, що
троцитів, спостережувані
чи про посилення ери-
троситичного рівня.

Обчисленням абсолютної
урахуванням застосовано
1,5 місяця після опромінення
через дев'ять місяців на

Зрушення показників
меневої хвороби ми роз-
ступово в період від трьох
до 30 років.

Існує думка, що
порушенням білковоутво-
рювальних функцій
брать до уваги і можли-
вість зникнення кількості

Існує думка, що
порушенням білковоутво-
рювальних функцій
брать до уваги і можли-
вість зникнення кількості

ля опромінення; на 40 добу в спостерігалось на 16—30 ючись у дальші строки, кількість залишалась вище вихідних глобулінових фракцій змінюється, який досягає максимуму опромінення (1,19 при 1,03 нового коефіцієнта спостереження та сечі із змінами складу і динаміці променевої хвороби зважок в опроміненому організмі білковоутворювальної хнерової хвороби.

При роках після опромінення від вихідних не виявлено. я печінки. Виходячи з мініструє концентрація цукру методом цукрового навантаження у собак, які пережили гострі вводили глюкозу з розрахунком в табл. 4. Аналіз для всіх піддослідних тварин хвороби супроводжується на 20 добу, потім рівень казників.

Таблиця 4
600 р при цукровому навантаженні

доби	Роки				
	30	60	90	2	3
92	89	94	83	92	
90	94	86	77	70	
94	112	99	101	87	
114	108	107	81	108	
124	126	90	84	118	
118	124	118	98	103	
105	110	106	85	116	
120	118	88	91	124	
104	131	102	104	114	
108	101	90	114	98	
120	98	110	77	96	
111	122	102	126	99	
96	97	84	116	98	
112	90	84	95	88	
98	118	90	119	83	
95	84	80	91	90	
96	90	84	63	74	
96	110	94	108	90	

У всіх піддослідних собак при цукровому навантаженні до опромінення спостерігались типові цукрові криві з різким підвищеннем вмісту цукру через 30 хв і відновленням до вихідних показників у дальші строки.

В динаміці променевої хвороби спостерігаються стійкі зміни вмісту цукру в крові, із зміненням максимуму праворуч у віддалені строки. Найбільше підвищення цукрової кривої в усі строки дослідження після цукрового навантаження відзначається на 20 добу. На 30, 60, 90 доби атиповість цукрових кривих проявляється в чіткій гіперглікемії у ранні строки після прийому глюкози та в більш уповільненому зменшенні вмісту цукру в крові наприкінці дослідження.

Отже, можна зробити висновок, що зміни цукрових кривих після цукрового навантаження проявляються в більш виразній гіперглікемії та уповільненному відновленні рівня цукру в крові до вихідних показників.

Обговорення результатів дослідження

Одержані результати свідчать про те, що нормалізація досліджуваних гематологічних, біохімічних та функціональних показників різні.

При вивченні гемопоезу було відзначено, що відновлення його до вихідного рівня відбувається в такому порядку: кількість гемоглобіну та еритроцитів відновлюється через три місяці, тромбоцитів і ретикулоцитів — через два роки. Через три роки після опромінення всі ці показники перевищують вихідний рівень. Кількість лейкоцитів, нейтрофілів і лімфоцитів відновлюється повільніше, у період між двома і трьома роками після опромінення. Аналогічні дані описані в літературі [1, 2, 3, 13, 15].

Як відзначає Антоненко [1—3], нормалізація еритропоезу у собак, опромінених γ -промінням Co^{60} в дозах 400 і 650 р відбувалась до трьох місяців після опромінення. Кількість лейкоцитів у собак, які перенесли гостру променеву хворобу, не досягає вихідного рівня протягом кількох місяців; через десять місяців після опромінення кількість лейкоцитів у таких тварин нижче вихідного рівня на 38%.

Усачова [15] спостерігала нормалізацію кількості тромбоцитів до 12—18 місяців; за нашими даними, ще відбувається до двох років після опромінення.

Слід відзначити, що деяке збільшення кількості гемоглобіну і еритроцитів, спостережувані нами та іншими дослідниками, ще не свідчить про посилення еритропоезу. Воно може бути результатом згущення крові.

Обчислення абсолютної кількості еритроцитів на 1 кг ваги тіла з урахуванням застосованого об'єму плазми [13] показало, що через 1,5 місяця після опромінення кількість еритроцитів була на 28%, а через дев'ять місяців на 20% нижче вихідної.

Зрушення показників азотисто-білкового обміну в динаміці променевої хвороби ми розглядали як гіпопroteїнемію, яка зникала поступово в період від трьох місяців до двох років.

Зрушення у складі білкових фракцій сироватки крові зумовлені зменшенням кількості альбумінів та збільшенням глобулінових фракцій.

Існує думка, що зменшення кількості альбумінів пов'язано з порушенням білковоутворювальної функції печінки. Водночас, слід брати до уваги і можливу роль порушень проникності стінок капілярів.

Незважаючи на те, що причина виявленіх змін залишається неясною, факт нормалізації азотисто-білкового обміну через два і три роки після опромінення дуже цікавий.

Літературні дані щодо змін кількості цукру в периферичній крові форми цукрових кривих після цукрового навантаження в динаміці променевої хвороби досить суперечливі.

Одні дослідники спостерігали виражену гіперглікемію із зміною форми цукрових кривих уже в ранні строки після впливу іонізуючої радіації на організм, інші виявляли гіпоглікемію або взагалі не відзначали ніяких змін [9].

Зміна цього тесту у віддалені строки після опромінення дає уявлення про стан цукорегулюючої функції печінки та становить безпосередній інтерес, тим більше, що за даними Диковенка [8], цукорегулююча функція печінки у собак, які пережили гостру променеву хворобу, істотно не порушується.

За нашими даними, нормалізація цукорегулюючої функції печінки виявлено лише у одного собаки. У двох інших атиповість цукрових кривих після прийому глюкози проявляється у зрушенні максимуму гіперглікемії в бік більш пізніх строків та в більш високому рівні гіперглікемії через 30 хв після цукрового навантаження.

Висновки

1. Через два-три роки після опромінення спостерігається нормалізація кровотворення, азотисто-білкового обміну та цукорегулюючої функції печінки.

2. При вивчені гемопоезу відзначена більш швидка (три місяці) нормалізація кількості гемоглобіну, еритроцитів, ретикулоцитів і тромбоцитів. Відновлення лейкоцитарного складу крові здійснюється північніше і закінчується через два-три роки після опромінення.

3. Азотисто-білковий обмін (загальний і залишковий азот крові і сечі, кількість альбумінів, α - і β -глобулінів, альбуміно-глобуліновий коефіцієнт) відновлюються у тварин від трох місяців до трох років.

Література

- Антоненко Е. Н.—Мед. радиол., 1959, 4, 7, 26.
- Антоненко Е. Н.—Остаточные явления острой лучевой болезни. Медгиз, 1963.
- Антоненко Е. Н.—В кн.: Отдаленные последствия поражений, вызванных действием ионизирующей радиации. М., 1959, 81.
- Барский И. Я., Брумберг Е. М., Кондратьева Т. М.—Биофизика, 1961, 6, 5, 605.
- Беловинцева М. Д., Сперанская Е. Н.—В кн.: Радиобиология, М., 1958, 251.
- Бояринцева М. Я.—В кн.: К вопросам ранней диагностики острой лучевой болезни. К., 1962, 78.
- Давыдов Б. И., Классовский Ю. А.—Радиобиология, 1961, 1, 5, 71.
- Диковенко Е. А., Блинова В. В.—Материалы конфер. «Острая лучевая болезнь и ее отдаленные последствия». Сухуми, 1959, 12.
- Иванов И. И., Базабуха В. С., Раманцев Е. Ф., Федорова Т. А.—Обмен веществ при лучевой болезни. Медгиз, 1956.
- Кузин А. М.—Радиационная биохимия. М., 19.
- Лебединский А. Б., Яковлев В. В.—Материалы конфер. «Острая лучевая болезнь и ее отдаленные последствия». Сухуми, 1959, 8.
- Литвинов П., Понамарьков В.—Лучевая болезнь: Отдаленные последствия. БМЭ, 1960, 16, 417.
- Правецкий В. Н., Усачева И. Н.—В кн.: Отдаленные последствия поражений, вызванных действием ионизирующей радиации. М., 1959, 99.

Некоторые остат...

Н. И. Керова

Отдел радиобиологии Института

Через два-три года гемопоез (кровотворение), азотисто-белковый обмен, функция печени.

При изучении гемопоэза (увеличение количества гемоглобина и тромбоцитов. Восстановление более медленно и завершается

азотисто-белковый обмен (количество альбумино-урея коэффициент) восстанавливается через 3 года.

Some Residual Phenomena

N. I. Kerova,

Department of Radiobiology, Institute of Se...

Two-three years after nitrogen albumen metabolism is restored. Nitrogen albumen metabolism is observed.

When studying hemopoiesis (the amount of hemoglobin and thrombocytes was noted. Restoration is slower and is completed in three years).

Nitrogen-albumen metabolism (urea, amount of albumin and urea, albumin coefficient) is restored in animals in three years.

виявленіх змін залишається неповного обміну через два і три ости цукру в периферичній крові пового навантаження в динаміці ражелу гіперглікемію із зміною строкі після впливу іонізуючої гіглікемії або взагалі не від-
ти після опромінення дає уяв-
и печінки та становить безпеки Диковенка [8], цукорегу-
єжили гостру променеву хво-

крорегулюючої функції печін-
кох інших атипівість цукрових
сток у зрушенні максимуму
а в більш високому рівні гі-
вантаження.

ня спостерігається нормалі-
зацію та цукорегулюючої
більш швидка (три місяці)
цитів, ретикулоцитів і тром-
аду крові здійснюється по-
після опромінення.
і залишковий азот крові і
нів, альбуміно-глобуліновий
рівень місяців до трьох років.

лучевої болезні. Медгиз, 1963.
тия поражений, вызванных дей-
тьева Т. М.—Биофизика, 1961,
В кн.: Радиобиология, М., 1958,
її диагностики острой лучевой
биологии, 1961, I, 5, 711.
її конфер. «Острая лучевая бо-
Е. Ф. Федорова Т. А.—

риалы конфер. «Острая луче-
59, 8.
болезнь: Отдаленные послед-
її конфер. «Отдаленные последствия пора-
и. М., 1959, 99.

14. Протасова Т. А.—В кн.: Патол. физiol. острой лучевой болезни. М., 1958, 162.
15. Усачева И. Н.—В кн.: Патол. физiol. острой лучевой болезни. М., 1958.
16. Чеботарев Е. Е., Керова Н. И.—В кн.: К вопросам ранней диагностики острой лучевой болезни. К., 1962, 44.

Надійшла до редакції
18.V 1967 р.

Некоторые остаточные явления острой лучевой болезни у собак

Н. И. Керова, Е. Е. Чеботарев, Е. Г. Толмачева

Отдел радиобиологии Института физиологии им. А. А. Богомольца АН УССР, Киев

Резюме

Через два-три года после облучения наблюдается нормализация кроветворения, азотисто-белкового обмена и сахарорегулирующей функции печени.

При изучении гемопоэза отмечена более быстрая (три месяца) нормализация количества гемоглобина, эритроцитов, ретикулоцитов и тромбоцитов. Восстановление лейкоцитарного состава крови протекает более медленно и завершается через два-три года после облучения.

Азотисто-белковый обмен (общий и остаточный азот крови и мочи, количество альбуминов, α - и β -глобулинов, альбумино-глобулиновый коэффициент) восстанавливается у животных от трех месяцев до трех лет.

Some Residual Phenomena of Acute Radiation Disease in Dogs

N. I. Kerova, E. E. Chebotarev, E. G. Tolmacheva

Department of Radiobiology, the A. A. Bogomoletz Institute of Physiology, Academy of Sciences, Ukrainian SSR, Kiev

Summary

Two-three years after irradiation the normalization of hemopoiesis, nitrogen albumen metabolism and sugar-regulating function of the liver, are observed.

When studying hemopoiesis a quicker (three months) normalization of the amount of hemoglobin, erythrocytes, reticulocytes and thrombocytes was noted. Restoration of leucocytic composition of blood proceeds slower and is completed in two-three years after irradiation.

Nitrogen-albumen metabolism (total and residual nitrogen of blood and urea, amount of albumens, α - and β -globulins, albumen-globulin ratio) is restored in animals from three months to three years.

